

egentlig Berettigelse kan bære denne Titel. Naar det ærede Medlem . . . .

Anden Viceformand (Trier): Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det er for en kort Bemærkning han har Ordet.

F. Bojsen: Ja, jeg er lige straks færdig, men jeg er ikke i Stand til at være til Stede ved det følgende Møde, saa at jeg er nødt til at give dette lille Tilsvær. Den første Lov, som det ærede Medlem tager til Indtægt, vil jeg indrømme, at jeg ikke kender, hvor vidt den svarer til hans Forestillinger, tør jeg altsaa ikke have nogen bestemt Mening om. Det ærede Medlem brugte Udtryk om Regeringsforslaget som Sukks, Harmonika og forfælske mindre smagfulde Betegnelser, men det rammer ikke mig, da det ikke er mig, der har lavet dette Forslag. Den oprindelige Kommission og Regeringen maa tage sig af, at de komme med saadan noget Harmonikasuks til os, men det vil jeg nu lade staa ved sit Værd. Naar det ærede Medlem mener, at Hovedbanken mod Lovforslaget var den, at ingen kunde vide efter dette Forslag, hvem, der var forskret, og hvem ikke, skyder han sig ind under at det bruger Udtrykket: De ufornuende, de ubemidlede; det er vistnok det, det ærede Medlem mener med sin Harmonika, der kunde trækkes ud og ind. Men dette er et fastslaaet Begreb i Lovgivningen, og der kan ingen Tvivl være om det, efter at Sygekasernerne have arbejdet i adskillige Aar paa dette samme Grundlag. Naar der ved Ulykkesforsikringsarbejdet ganske efter samme Norm, tror jeg ikke, at de Tvivl ville opstaa, som det ærede Medlem frygtede for. Det ærede Medlem gjorde Indvendinger mod Rigtigheden af de opstillede Beregninger fra Kommissionens Side; han mente, at det mulig, var rigtigt den Gang, men ikke er det nu. Jeg skal dertil kun sige, at jeg har Grund til at tro, at de Mænd, fra hvem disse Beregninger i sin Tid hidrorte, fremdeles fastholde deres Rigtighed. Jeg skal dermed slutte, idet jeg blot endnu vil bemærke til det ærede Medlem, at jeg tror, at han har gjort den Erfaring ved denne Diskussion, at, skyder man ud over Maalet, er man sikker paa ikke at træffe det.

B. Solm: Jeg ønsker kun saa kort som muligt at sige et Par Ord, inden dette Lovforslag forlader Lite Behandling, der har været omfattende og for mig i høj Grad lærerig. Værede Medlemmer ville muligvis erindre, at jeg har haft med denne Sag at gøre, da den forrige Gang var til Behand-

ling her i Tinget, og at jeg den Gang udtalte mig derom. Der er heller næppe nogen Tvivl om, at vi Socialdemokrater i allerhøjeste Grad siden den Tid og ogsaa den Gang selvølgelig ønskede, at et Ulykkesforsikringslovsforslag snarest muligt maatte kunne føres igennem i den lovgivende Forsamling. Vor Grund til at ønske dette ligger nær og er jo ogsaa bleven nævnt; men vi vare ikke tilfredse med, at det gik saaledes som det gik den Gang, at Lovforslaget ikke blev behandlet yderligere, ikke blev ført igennem. Den Gang, da det nu foreliggende Lovforslag blev stillet som Ændringsforslag, udtalte jeg paa egne og Møningsskællers Vegne, at vi ikke havde haft Lejlighed til saa indgaaende at prøve det foreliggende Ændringsforslag, at vi kunde dømme om, hvilke Tanker der rummedes inden for det, men at vi ikke tvivlede om, at det var Tanker, der i høj Grad fortjente Overvejelse, og det glimrende Forsvar, som det fik fra det ærede Medlem, der indbragte det, overtydede os om, at det sikkert var meget godt dert. Da nu Sagen ikke kom videre, ville ærede Medlemmer forhaabentlig forstaa, at vore Organisationer sølte sig kuffede derved — det er jo hovedsagelig Arbejderne, hvem Ulykkestilsfældene ramme — og pressede paa os, deres Rigsdagsmænd, Aar efter Aar. Aar efter Aar forlangte Bygningshaandværkernes aarlige Kongresser, at vi socialdemokratiske Rigsdagsmænd hurtigt muligt skulde sørge for, at Ulykkesforsikringen atter kom paa Tale i den lovgivende Forsamling. Nu have ærede Medlemmer jo alle erkendt, at denne Sag har et meget stort Omraade, at den er i højeste Grad vidtomfattende, og at det derfor er et uhyre Arbejde for private Forslagsstillere at indlade sig paa at skaffe et saadant Lovforslag frem. Værede Medlemmer ville derfor let kunne forstaa, at vi socialdemokratiske Rigsdagsmænd have været ret uheldigt stillede i saa Henseende. Paa den ene Side stod vore Organisationer, som krævede, at dette store Spørgsmaal skulde frem i Rigsdagen, og paa den anden Side stod vi med vore ringe Evner og kunde ikke overse det store Materiale. Vi ere ikke saa heldige som det ærede Medlem fra Valborg, at være Videnskabsmænd og have omfattende Sagskundskab paa dette Omraade. Vi vare heller ikke saa heldige som det ærede Medlem, der fortalte, at han havde haft mer end een juridisk Professor til at affatte 10 Linier af det Forslag, som han og det tidligere ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) havde udarbejdet. Vi vare imidlertid og kunde ikke være blinde for, at Arbejderne